

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante N

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

de bono bz. Lini. li. j. Dextra herculis data accipe se omen: i-
pleturug fata ara dedita ac dicata ait. Uirg. Qd dii pus omē
in ipsum conuertant: hinc ominosus qui omen facit.

Omino: pe. cor. auspicio omen capio. Ply. lib. xxviii. Cur eni
primū anni incipientis die legis pzeationibus inuice faustu
ominamur: Curtius. In illo piculo macedones ominati eē
videbantur. Hinc Abominor de quo supra.

Ometū: mēbzana tenuis z pinguis q̄tegunē vētriculi z vniū
cuiusq; mēbzū iterioris vestit. Perh. Lū tibi tot iunicū in
flāmās omēta liq̄sunt. Uū z p mēbzana q̄totū inuoluit cere-
bzū ponit. Macro. Et cerebzū qd tactu sui hoies vltorquet
vel frequēter iterumit nō suo sensu h̄ vestit. sui. i. omēti hūc
ipoztat dolore. Hinc omētatus. a. um. qd est pingui omento
fartum. Apitius. Inficia omentata pulpam concisam teras

Omiomeria. Aristoteles refert anaxagoras dixisse omiomeria
esse elementa hoc est et singularibus partibus stantia ossa
videlicet et paucillis atq; minutis ossibus. Sic de paucillis
atq; minutis visceribus viscus gigni: sanguinēq; creati san-
guinis inter se multis coeuntibus guttis.

Omitto. ex ob. z mitto: h̄. b. abijctur contra regulā. Quidam tñ
per. b. scribendum putant sed non pferendū. Et est omittere
rem aliqua penitus dimittere. Remittere vō z inter mittere
aliquo certo tēpore dimittere. Uirg. Omittos hunc iā obliui
scere graios. Uū etiā pzo negligere ponitur. Teren. in bean.
Ubi tevidi aio esse omittos: huic contrarium est. Attendo: vt
apud eundem. Attentiores ad rem sumus omnes.

Ois distributiva dictio eādē vim h̄z in singulari quā in plura-
li. Ois enī hō significat oēs hoies. Differt tamē ois a toto: q̄
ois ad numerū refer: totus ad quantitātē totū dicimus cor-
pus aliq̄ integrum: vt tota domus: omne de vniuersis nu-
mero distinctis: vt ois grex. Coniunguntur tñ plerūq;

Omnifaria aduerbiū s̄gt̄ oibus modis: sine ois generis.
Omni: genus. a. um. pe. cor. ex omni genere. Uirg. li. viii. Omni-
genūq; deum monstra.

Omnimodus. a. um. pe. cor. omnium modorum.

Omnimorbis. a. um. qd omnibus morbis subuenit. Unde oi-
morbam h̄rbam quidam maluam appellant.

Omniparens. pe. cor. qui omnia genuit.

Omnipudens. pe. cor. quem omnia pudet.

Omnivagus. a. um. pe. cor. per omnia vagus.

Oipotēs. pe. cor. oia potēs. cōpositū ē: vt docet Prif. ex trib. cor
ruptis. s. oi potis. z ens: q̄ osum potis ē. Hier. Dipotēs ab eo
bz q̄ osum teneat potentatū: p̄ ipm enī creata sūt oia visibi-
lia z inuisibilia. Aug. lib. v. ci. dei. Recte deus bz oipotens: q̄
tñ mozi z falli nō pōt. Dicī enim oipotens faciendo qd vult
non patiendo quod non vult. Quod fiet accideret nequaq̄
esset oipotens: hinc oipotencia rerum oium facultas.

Oitenēs. pe. cor. q̄ oia cōplectif. Nūm valēs pe. cor. oia valens
Oino aduerbiū s̄gt̄ proxius. Unde apud iuriscōsultos: oino re-
cessisse bz is q̄ recessit aio permutandi domicilium.

Omphagi. pe. pro. qui cruda carne vescuntur quales perhibē-
tur esse etbol: vt ait Thucidides.

Omphale. nomen propriū reginē lydię que herulem mul-
tis muneribus ornauit q̄ anguez iuxta sagarim fluiū mul-
tos homines interficientem interemerit.

Omphaciū vinū ex imatura vna factū z omphaciū oleum qd fit
ex imatura oliua: cuius medicinē. Ply. li. xxiii. meminit. Et
lib. xii. eius consecratā docet. H̄rcienis ou. p. a. k. c. dñr vug
z fructus imaturi. Ipsa vō oliua nominatur dirupta.

Omutesco. sine. b. z simplic. m. q̄uis ex ob z mutesco cōponaf
Et s̄gt̄ mutus fio. Uirg. li. iiii. Ar vō eneas aspectū omittit
amēs. i. mutus factus ē: siue terroze ita p̄cussus est vt loq̄ nō
posset. Est. n. p̄m ab omutesco: non ab omuteo qd reperiri
nō puto: quia remouere mutus exprimere pōt mutus sum.
Mōtinus Mutus nisi liberatus fuerit. Lū enī in aucto-
ribus reperimus omittit: ab omutesco p̄m est. Narratur
enim actus q̄ nūc accidit hoc est qd tūc ille mutus effectus ē.
Qui actus tūc nō p̄terierat sed extabat. Si vō quis mutus
adco liberatus dicat omittit: nunc autē loquor. Tūc omu-

tui ab omuteo fiet: z significabit mutus fuit.

Onager. pe. cor. affinis agrestis. Componit enī ex ovoc affinis
erypioc syluester. Nā in ros greca desinētia cū ad latinā trā-
seunt declinationē: mutant ros in er: vt alexandros alexan-
der. Onagros onager. Uar. Affinor duo sunt ḡna. Unū ferū
quos vocant onagros. In phrygia z lychaonia sunt greges
multi. Alterū mansuetū vt sūt in italia oēs. Ad seminationes
onagrus idoneus q̄ efero fit māfuetus facile: et e mansuetū
ferus nūq̄. Albertus libro de aialibus scribit: medullā onā-
gri curare podagram si ea inungatur: z eius steruus siccatur
z cū vino bibitū valere cōtra scorpiōnis puncturam.

Onocentaurus. aial monstrosum quod a parte superiore boīs
sp̄m h̄z a parte inferiore affini p̄feret imaginem. De hoc ha-
betur apud Esaiam. Et occurrent demonia centauris.

Onesimus. pe. cor. propriū nomen yiri z latine dicitur villis:
ov̄er̄ c̄lutamen v̄rilitas.

Onescritus. pe. p. p̄hs eginēnsis vel vt qdā volūt Astypalen-
sis qui cum alexandro militauit: vt xenophon cum Lyro. Et
alexandri initia z laudes scripsit etiam medicus.

Onocrotalus. pe. cor. Atis est Lygno similis dicta q̄ collum in
aq̄ mergens spiransq; veluti ruditi affini edat. ovoc affinis
κροταλοσ̄ crepitus. Hiero. contra. Uirg. Centauros
z sirenas vlulas z onocrotalos in Esaiā legitus.

Onixes genus marmozis de quo Ply. Onixes in arabie mon-
tibus z in germania ex quo potozia vasa p̄imum facta post
pedes lectorum sellarūq;

Onyctus. sine tyllus. vermiculus est pluribus pedibus colore fa-
sco sub lapidibus aut figlinis vasis viuens qui tactus arcuat
sefe atq; in globū contrahit ad silitudinē parue pilę.

Onyx onyxis ḡnis mas. vnguis seu gēma candozē h̄is vnguis
humani. Mar. Calcatusq; tuo sub pede lucet onyx. Acron
dicit eē metallū gēme fil: de quo parua vasa ad vnguetā fie-
bant q̄ a porphyriōne ampulę marmozē oñr. Nā onyx dūē
lapidē quidā dicunt esse marmozēū: nasciq; in arabie mōt-
ibus ex quo vafaria facta fuisse scribit. Lor. nepos hūc qui-
dam alabastritē lapidē vocant ad vasa vnguentaria: quā ea
incozrupta optime seruare bz vt ait Ply. Proper. Lū vabit
syrrio munere plenus onyx. Apud Luc. z papi. sumē pro ipo
marmozē. Et pro vase tā se q̄ mas. ḡnis est. Mar. Unguen-
tum fuerat quod onyx mō parua gerebat. Onyx etiā vngu-
la quedā aromatica. Proper. Et crocino nares murrubus
vngat onyx. Acuius actō greco nostri h̄ec onycha declinaue-
runt. Hiero. in Eto. Sumē tibi aromata stactem et onychā.
Ab onyx fit adiectiuum onychinus. a. um. pe. cor.

Onoma. p. c. latine bz nomē cū a sono aliq̄ seu voce noia s̄ngūē
Onomatopēia cū oe. diph. de nois fictio: vt balatus ouis: mu-
gitus boum ab ovouat̄ oc̄ nois̄ toico s̄ngō.

Onoba ciuitas iter sacrū promontozii z herculeas colūnas.
Onus. eris. pondus. Uidet r̄oxigere vt aspires cū Uar. dicat
honos ab honesto onere: z honestus q̄ hon? sustinet resp.
Lū āt honoz z honoro aspiratōez h̄eant z ab honere deducā-
tur: videt eē bonus aspirandū: vt qd in deriuatiuis seruat:
in p̄mitiuis seruari debeat: vey vsus hodiernus refragatur.

Onero. as. onus impono. Transferret etiam ad animū vt one-
rasti me curis. idest implesti: hic oneratus z onustus pro ple-
no frequenter accipiuntur. Uirgil. Una bonus que deinde
cadis onerata cestes. Duius verbi compositum z contra-
rium est onero qd est onus detrabo. Terē. Nos quoq; ami-
cos eius onerastis metu. Idem ego nuncimibi cesso quin
hunc humerum exonerem pallio.

Onerarius. a. um. quod oneratur: vel onerari potest. Unde na-
ues onerarię que a gestandis oneribus dicte sūt z ob id tar-
dę quemadmodum actuaria nauicula celeritate p̄stās oi-
cta est q̄ facile agi possit.

Onē insulę in oceano septentrionali in quibus vt Ply. refert
lib. iiii. onis anium z auenis incole viuunt.

Onerosus. plus est q̄ oneratus.

